

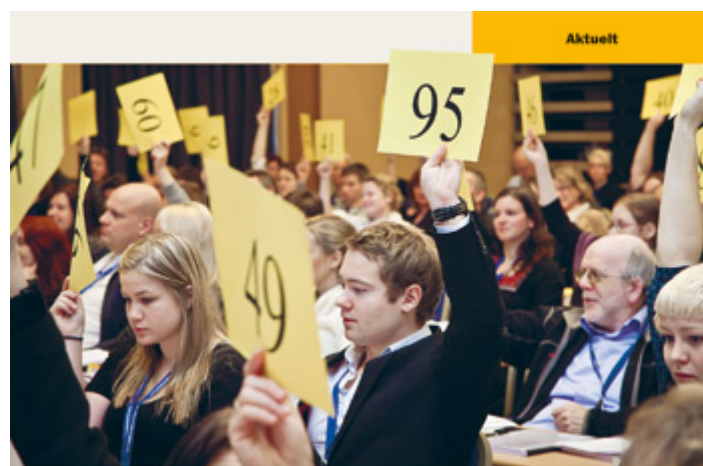
Landsmøtet kastet bort dyrebar tid

Etter å ha hatt lavterskeltilbud som satsingsområde i seks år velger våre tillitsvalgte å fremme medlemskap som hovedsak på Landsmøtet. Det er hårreisende – og kjedelig.

TEKST

Tove Blikrud

PUBLISERT 5. februar 2011

▀ Landsmøtet 2010 i Norsk Psykologforening

Intet nytt fra psykologfronten

Landsmøtet er avslutta. Kor blei det av dei store visjonane? Vedtaka som kan dra profesjonen og faget vidare? Det var som om lufta gjekk ut av ballongen allereie på slutten av dag ein, då Sentralstyret trekte sitt eige forslag om endringar i medlemskriteria.

Tekst og foto: **Ane Ottav L. Hageberg**

Alle interesserte nok har fått det med seg: Årets store thriller enda i ein kompromissvevdek så dyktig manøvrert fram at det stle som ein siger for alle partar. Dei som er imot at Psykologforeninga skal opna opp for medlemskap for masterar med kompetanse på nivå med EuroPsy-standarden, kan slappas av. Dei har vunne nok eit slag. Dei som ville noko anna – inkludert presidenten, visepresidentane og helle Sentralstyret – har carte blanche til å halda fram prosessen med å nærmas seg

andre grupper med høy psykologkompetanse, som det heiter i kompromissvevdeket.

Status quo

Det blei snakka i gangane, av delegatar og observatørar med lang fartstid i foreninga, om at dette var eit heller kritiskt landsmøte. Endring er mora, stillstand er kreisamt. Og kan henda blei det litt mykje av det siste: Det blei ikkje opna opp for medlemskap for psykologmastere. Tor Levis

Hølgard er framleis president i foreninga. Rune Frøyland held fram som visepresident for det som har å gjera med læra og arbeidsmarknadane til medlemmene, ein posisjon han har hatt i 25 år. Asta Holmén fekk no tillit som visepresident for det faglege. Og foreninga sitt hovudsatsingsområde dei komande tre åra blir psykologisk litetenskeltilbud – som det har vore dei førre tre. Status quo, med andre ord. Birgit Valla seier det slik i sitt blogginnlegg frå Landsmøtet 2010:

DEBATT: LANDSMØTET

«Intet nytt fra psykologfronten» var overskriften på Tidsskriftets reportasje fra landsmøte i januarnummeret. I lederen peker redaksjonen på at medlemskapssaken åpenbart ikke var godt nok forankret i medlemsmassen, og at landsmøtet ble oppfattet som tannløst. Tove Blikrud mener Psykologforeningen prioriterte feil sak til landsmøtet.

I Tidsskriftets januarnummer hevder redaksjonen at luften gikk ut av ballongen under Landsmøtet da Sentralstyret trakk forslaget om å tilby medlemskap til mastere i

psykologi, og videre at det var lite nytt fra psykologfronten.

«Foreningen er dannet av psykologer og for psykologer. Hvem har hørt om at tannlegene krever tannteknikerne inn i Tannlegeforeningen?»

Det første som slår meg da jeg leser dette, er at forberedelsen til landsmøtet tilsynelatende har vært for dårlig. Det har muligens vært satset ensidig på en sak som ikke hadde grobunn i medlemsmassen. Og dermed var det ikke forberedt andre interessante saker. Dette kan vi takke Sentralstyret, og muligens sekretariatet, for.

Det var altså slik at Sentralstyret fant det for godt å trekke forslaget sitt. Det var synd at de gjorde det. Men jeg tviler på at en votering der forslaget hadde falt, ville gitt mer energi. Slik det er nå, er det beklageligvis anledning til å fremme forslaget på nytt, noe som gir agitatorene for temaet tre nye år.

Ikke fra grasrota

Det er etter hvert mye som bør frem i lyset i denne sammenhengen. For det første må Psykologforeningen ved Sentralstyret og lokallagene være forberedt på motstand fra medlemmene når viktige saker som utvidet medlemskap skal opp til votering. Saken om å inkludere mastere i psykologi av EuroPsy-standard må drøftes, gjennomarbeides og fortrinnsvis komme fra medlemsmassen.

Dermed vil jeg for det andre sette et stort spørretegn ved Sentralstyrets motivasjon for å fremme forslaget overhodet. Hvor kom ideen fra?

Det vi ser av resultatet fra landsmøtet, er at saken ikke er kommet fra grasrota. Vi som jobber i psykologfeltet i dag, har ikke bedt om dette. Vi kan bare konstatere at Psykologforeningen ikke på noen måte hverken tar godt nok vare på eksisterende medlemmer eller forsøker å gjøre seg lekker for potensielle medlemmer med psykologautorisasjon.

Før vi inviterer andre faggrupper, bør vi sørge for at vår egen faggruppe er vel ivaretatt. Jeg sikter blant annet til autoriserte psykologer med virkefelt i organisasjoner og klinikere i privat sektor. Jeg har truffet mange av disse som sier at de ikke har noe i Psykologforeningen å gjøre, da foreningen ikke har noe å tilby dem. Dette burde være et tankekors og noe som kunne sette fart i arbeidet for å tilby gode tjenester til psykologer. Her har foreningen mange medlemmer til gode og et forbedringspotensial, for å si det på moderne norsk.

Ivareta psykologene

For det er faktisk *Psykologforeningen* vi snakker om. Foreningen er dannet av psykologer og for psykologer. Hvem har hørt om at tannlegene krever tannteknikerne

inn i Tannlegeforeningen? Til tross for at det neppe kan herske tvil om at teknikerne vet mye om tenner.

«Gammelt nytt fra psykologfronten» er at vi ønsker en forening som ivaretar psykologenes interesser. Og med psykolog i Norge i dag menes en med autorisasjon. Medlemmer av Norsk Psykologforening følger med, selv om vi sjelden blir spurt, og foreningen vil få høre fra oss dersom det på nytt skulle forsøkes å banke igjennom saker uten at vi blir tatt med på råd. Vi er ikke bare kontingentbetalere. Vi er meningsbærere og -ytrere.

Etter å ha hatt lavterskeltilbud som satsingsområde i seks år velger våre tillitsvalgte å fremme medlemskap som hovedsak på landsmøtet. Det er hårreisende – men også kjedelig, som Tidsskriftet skriver.

Kastet bort dyrebar tid

Tidsskriftet velger å bruke Birgit Vallas blogg til å underbygge sine ytringer. Dette ser for meg ut som en tilsnikelse, ettersom Valla åpenbart først og fremst er skuffet over at debatten om psykologer i kommunene heller ikke denne gangen fikk den ønskede plassen på Landsmøtet. Landsmøtet skal ikke være en thriller. Landsmøtet skal behandle saker som Psykologforeningens medlemmer brenner for og har behov for å få gjennomslag for. Nå ser det ut til at en liten gruppe spesielt interesserte har klart å kjøre frem én sak og kuppet den dyrebare landsmøtetiden. 1

tovebliksrud@getmail.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 2, 2011, side

TEKST

Tove Bliksrud, Spesialrådgiver, Norsk Psykologforening